

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

לבניו, לפי שהיה יעקב מפחד כל ימיו ואומר אוי לי שמא תצא ממני פסולת כדרך שיצא מאבותי, אברהם יצא ממנו ישמעאל, יצחק יצא ממנו עשו אחי (וראה פסחים נו, א), וכו' אבל אני לא תצא ממני פסולת כדרך שיצא מאבותי, וכן הוא אומר (בראשית כה, כ) וידור יעקב וגו' וכי עולה על לב שהיה יעקב אבינו אומר "אם יהי' אלקים עמדי... והיה ה' לי לאלקים", אלא שיחול שמו עלי - שלא תצא ממני פסולת מתחילה ועד סוף. וכן הוא אומר (שם לה, כב) ויהי בשכון ישראל, וילך ראובן וישכב וגו' וישמע ישראל, כיון ששמע יעקב כן נודעו ואמר אוי לי שארע לי פסולת בבני, עד שנתבשר מפני המקום שחזר ראובן בתשובה וכו'. וכן אתה מוצא כשנפטר יעקב אבינו קרא להם לבניו והוכיחן כל אחד ואחד בפני עצמו, אמר להם שמא ח"ו יש לכם בלבבכם מחלוקת על מי שאמר והיה העולם, אמרו לו שְׁמַעְנו כשם שאין בלבך מחלוקת על מי שאמר והיה העולם, כך אין בלבנו, אלא ה' אלקינו ה' אחד, ע"ז הוא אמר "וישתחו ישראל על ראש המטה", שהודה ושיבח לה' שלא יצא ממנו פסולת. ע"כ. ואכן להעמיד דורות ישרים ומבורכים זהו העיקר וכמ"ש (בראשית יא, יט) כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו, ושמרו דרך ה' (עיי"ש בפרש"י) וראוי להתפלל הרבה על כך.

ברכת התורה וכמו"ם
שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

מדרש

ויקרא לבנו ליוסף (בראשית מז, כט), למה לא קרא לא לראובן ולא ליהודה, וראובן הוא הבכור ויהודה הוא המלך, והניחן יוסף, למה כן, בשביל שהיה ספק בידו לעשות, לפיכך ויקרא לבנו ליוסף, ולפי שהשעה מסורה לו, (בראשית מז, כט): אל נא תקברני במצרים, בשבילך נדתי למצרים, בשבילך אמתתי (בראשית מז, ל): ועשית עמדי חסד ואמת, וכי יש חסד של שקר שהוא אומר חסד ואמת, למה כן, משל הקדושת אומר מית בריה דרוממה טעון, מית רוממה פרוק. אמר לו אם תעשה לי חסד לאחר מיתתי הוא חסד של אמת. אל נא תקברני במצרים, למה, ששופה של ארץ מצרים ללקות בכניסן ויהיו מרחשות בתוך גופי, לפיכך אל נא תקברני במצרים.

(בראשית רבה צו, ה)

תיקון הכללי

בעבור ישמרו חוקיו, ותורותיו ינצורו (תהלים קה, מה). הוא המשך ישיר אל הפסוק הקודם. שכל העוה"ז וכל ההמצאות וכל הכלים והכל בכל מכל כל - היא כדי שנשתמש בהם לעבודת ה'. לעסוק ולקיים בב' התורות, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, ולעסוק בתפילה ושבח ה' הללויה. (מתוך הספר "שי למורא")

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר ויחי לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"ויחי יעקב... וישתחו ישראל על ראש המיטה" (בראשית מז, כה, לא).

ההיכר עדות וסימן (שקורין אידיקצי"ה) המרכזי של שווי האדם מבחינה רוחנית, ובפרט כשמסתכלים על האדם לאחר מותו, להעריך אותו בקנה מידה נכון, ובפרט לאחר מרחק ורווח זמן (שקורים פרספקטיבי"ה). הוא ע"י שמתבוננים על מורשתו, דהיינו איזה בנים (ובנות) ותלמידים השאיר. אם הם כשרים וצדיקים, או ח"ו ההיפך. ולאיזה דרגה הביאם, וזהובלים והדריכם. והאדם עצמו לא רק שצריך לדאוג על מצב הרוחני ומדריגת עצמו אלא גם צריך לדאוג לנכדיו וניניו, ככל שידו ויכולתו מגיע. ולא יאומר בלבו אני אדאג לעצמי ודורותי ידאגו לעצמם, הרי סוף הבחירה רק בידם. כי אע"פ שאכן הבחירה ביד כל אדם, אבל האדם יש לו חלקים ואחוזים (ולפעמים מרכזיים וניכרים) בהחלטתו וכיוון דורותיו. (הלא תראה שרובם ככולם של פורקי עול, לגמרי או למחצה ולשלוש ולרביע, כולם תולים מצבם העגום בהתנהגות הוריהם אתם). ועל כן כל אדם צריך להשקיע הרבה כוחות, הן במחשבה, הן בדיבור, הן במעשים, איך להדריך ולהביא את דורותיו ליראת שמים ועשיית רצון ה' בקיום מצוות התורה ודיני השו"ע, ומעשים טובים ומידות טובות והשקפות ישרות, כי זה כל האדם ותמציתו. וזה בחי' "ויקראו ימי ישראל למות... וישתחו ישראל על ראש המיטה". ופרש"י על שהיתה מיטתו שלימה (דהיינו שהודה להשי"ת שזכה להקים משפחה לתפארת, צדיקים קדושים וטהורים, וזהו לשון 'ראש' דהיינו מובהר, מלשון (שמות ל, כג) ואתה קח לך בשמים ראש, דהיינו בשמים מובחרים בטיבם, וכדפרש"י שם 'ראש' - חשובים. ולא היה בה (שום בן) רשע, שהרי יוסף מלך הוא (ודרך המלך למלאות תאותו בלי גבול), ועוד שנשבה לבין הגוים (ודרך ברייתו של האדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר רעיו וחבריו הסובבים אותו, ונוהג כמנהג מדינתו (ע' רמב"ם ה' דעות פ"ו ה"א) הוא ששלמה המלך אמר (משלי יג, כ) הולך את חכמים יחכם, ורועה כסילים ירוע (שם), וכמ"ש (תהלים קו, לג) ויתערבו גוים וילמדו ממעשיהם), והרי הוא עומד בצדקו. ע"כ. ואכן מי שזוכה לראות בסוף חייו שכל בניו ובנותיו וכל דורותיו הולכים בדרך ה' - יש לו על להודות וראוי לו להודות על כך. ודבר זה מבוואר ביתר שאת במקור, דהיינו במ"ש חז"ל (ספרי ואתחנן לא) שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד (דברים ו, ד) למה נאמר? לפי שנאמר 'דבר אל בני ישראל', (כלומר בכל מקום בתורה נאמר כן, ולא בני אברהם ויצחק-ראב"ד) דבר אל בני אברהם ויצחק ויעקב - לא נאמר, (כי) זכה יעקב אבינו שיאמר דיבור

יששכר חמור גרם

דע שיש שבילי התורה שיש בהם התבוננות גדול מאד שאי אפשר לבוא להתבוננות הזאת כי אם על-ידי עשירות גדול מאד. ובגני יששכר שהיה להם התבוננות הזאת בבחינת: "ומבני יששכר יודעי בינה" (דברי-הימים א י"ב לג) לא זכו לזה כי אם על-ידי עשירות, בחינת: "יששכר חמור גרם" (בראשית מ"ט ד) ותרוממו: "עתיר בנקסין". ועל כן כל הנביאים היו עשירים כמאמר חכמינו, וזרונם לברכה. וכן עוד כמה צדיקים גדולים ונוראים מאד שהיו עשירים גדולים מאד. בפרט אותם שעבר דרך ידם התורה, דהיינו משה רבנו שהביא התורה לישראל וכן רבי ששור וחתם את המשניות וכן רב אשי שסדר וחתם את התלמוד, שפלים היו עשירים גדולים מאד כמאמר חכמינו וזרונם לברכה. כי צריכין עשירות גדול להתבוננות הזאת כפי"ל.

(קיצור ליקוטי מוהר"ן פתח רבי שמעון'ס אות א)

זכות כפי הטלית יגנו עליך פנשר יעיר קנז וכו' להצילך ממחשבות זרות, יתרות, רק להרגיל עצמך בכל עת להסיח דעתך לגמרי ממחשבות שאינם נצרכים באותו השעה, ולא לתחיל לחשב בהם כלל, וזה עצה טובה מאד, ולהיות כשוכח לגמרי. וגם יותר משכחה ולעשות עצמו כאינו יודע מאלו הרעיונים כלל, ולעסוק במה שעוסק בתורה או תפלה או משה ומתן וכיוצא, ואפלו מחשבות טובות אם אינם שייכים בענין זה צריכים לסלק גם כן כאלו אינו יודע עתה מהם כלל, כגון בשעת התפלה אין צריכין לחשב שום דבר, ובאמת אז דקא מתנגרים כל מיני בלבולים וערובי הדעת ביותר, אף צריכים להתגבר אז הרבה מאד בעצה הזאת לבלתי להתחיל לחשב שום מחשבות חוץ כלל, ואף על פי שמומת ההרגל בכל פעם יוצאת המחשבה לחוץ, צריכים לתפסה בכל פעם באפסר ולהקניטה לפניו לחשב מה שהוא מדבר אז, ואפלו אם יהיה כן מאה פעמים בתפלה אחת. מי יתן והיה לברכה זה ליראה את ה' כל הימים בתוספת קדשה וטהרה וקרובי תפלות ושיחות יותר ויותר, וגם להזהר מאד מאד לחזק את עצמו בכל יום בשמחה וחדנה על כל נקדה ונקדה טובה שזכינו וכו'.

(עלים לתרופה מכתב סד)

בן פורת יוסף בן פורת עלי עין

שעל ידי מעות ציצית האדם ניצול מעצת הנחש מעצת הרשעים מבחינת ניאוף חוכה לעצת הצדיקים. וזה בחינת בן פורת יוסף בן פורת עלי עין. כי ציצית הם בחינת עינים מבחינת מציץ מן החרכים וכו' ועל ידי זה זוכין לבחינת בן פורת שהוא בחינת נשואין דקדושה וכו' היינו לקבל עצת הצדיקי שעל ידי זה זוכין לאמונה ועל ידי זה תבוא הגאולה בחינת תבואי תשורי מראש אמנה. (ליקו"ה א"ח הלכות פסח ה"ז אות ד)

לעילוי נשמת

שלמה בן אברהם חיון ז"ל
י"ז מנחם אב

יריב בן מניח

חורה בתשובה שלמה

הארות על מאמר "בחצוצרות" (בסימן ה)

ז"ל: כי צריך כל אדם לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי (סנהדרין לו), [נמצא כשהעולם נברא בשבילי צריך אני לראות ולעיין בכל עת בתיקון העולם ולמלאות חסרון העולם ולהתפלל בעבורם], ע"כ.

כי באמת כל אדם שזוכה להתעלות רואה בחוש איך שכל הבריאה כפופה תחתיו והיא נשמעת לו ועושה רצונו כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו (לק"א ס"ו לז) כמו שדרשו חז"ל (מ"ק טז:) עה"פ (שמואל ב' כז) צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלקים, מאי קאמר, אמר ר' אבהו ה"ק צור ישראל אני מושל באדם, מי מושל בי צדיק שאני גזור גזירה והוא מבטלה, ובשבילם נברא העולם כמ"ש חז"ל (דב"ר ה, יג) כל מה שגזר משה הסכים הקב"ה עמו, וקריעת הירדן ע"י כח וזכות יהושע בן נון כמבואר בס' יהושע (ד. ה), וגם בדורותינו האחרונים זכינו לצדיקים אמיתיים אשר כל הבריאה היתה משועבדת להם וכמ"ש הרב הקדוש מסדליקאב בספרו הקדוש דגל מחנה אפרים בפסוק (כ"א לז) כי במקלי עברתי את הירדן, ע"ד שסיפר אא"ז נ"ז על ז"ה"ה (הוא הבעש"ט הקדוש) שפעם אחת עבר הנעסטער בלי שום שם רק הי' מניח חגורו ועבר עליו ואמר שבאמונה גדולה הוא שעבר עכ"ל.

(מתוך הספר "יש מאין")

לא יסור שבט מיהודה

ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה דא משיח וכולי, היינו שברכו שאפילו בתוקף הגלות הארוך באחרית הימים לא יסור שבט מיהודה ומחוקק וכולי, שפירש רש"י שהם ראשי גליות וכולי, היינו אף על פי שמתגבר הממשלה דסטרא אחרא ושקר כמו שמתגבר, אף על פי כן בעבודותינו לא עזבונו אלקינו, ולא יסור שבט ומושל ממשלה מועטת אמיתית מיהודה ומחוקק שהם בעלי תורה הכותבים וחוקקים בפיהם ובלשונם עט סופר מהיר ובעטו סופר ממש. וזהו מבין רגליו שהם בחינת הבנים והתלמידים ההולכים אחר עצתם שנקרים רגליו, בחינת ברא כרעא דאבוה, וכן וכל העם אשר ברגליך שפירש רש"י ההולכים אחר עצתך שהם בחינת התלמידים כנ"ל, שלא יסורו ולא יבטלו ח"ו עד כי יבא שילה, כי על ידי זה תתקרב הגאולה כנ"ל. וזהו ולו יקחת עמים, ופירש רש"י: אסיפת העמים, היינו בחינת הנ"ל שכל הרחוקים מאד יתאספו אל הקיבוץ אפילו העושים מעשה עבו"ם שכששבו בתשובה הם בחינת גרים ממש, וכן אפילו גרים ממש מהעבו"ם כולם יתקבצו ויתוספו וכולי שעל ידי זה יתרבו הבתים הנפלאים עד אין קץ שעל ידי זה תבא הגאולה במהרה בימנו.

(ליקוטי הלכות אבן העזר הלכות אישות הלכה ה אות ח)

הקבצו ושמעו בני יעקב

ובתחילה אמר האספו, והחילוק בין אסיפה לקבוץ הוא כי אסיפה נאמר על אסיפת הקהל שאינם רחוקים מאד זה מזה, כמו אספה לי שבעים איש מזקני ישראל וכולי, וכן לך ואספת את זקני ישראל וכולי, אבל שם קיבוץ נאמר על קיבוץ הרחוקים מאד מאד בקצה הארץ וכולי, כמו שכתוב: אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' וכולי, וכן מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו, ועל כן בתחילה אמר יעקב לשון אסיפה האספו ואגידה לכם וכולי, שסבר שעל ידי האסיפה לבד של בניו הקדושים שכולם צדיקים על ידי זה יוכל לגלות ולקרב קץ הגאולה, אבל השכינה נסתלקה הימנו, ואז הבין שאי אפשר להביא הגאולה על ידי בחינת אסיפה לבד דהיינו שיאספו הצדיקים לבד, כי השם יתברך חושב לבל ידח ממנו נדח, וכל עיכוב הגאולה ואריכת הגלות הוא מחמת ריבוי רחמנותו על כל הרחוקים והנרחים מאד שצריכין להתמהמה ולחכות עד שישמעו הרחוקים ויבואו ויתוספו על הקיבוץ הקדוש של ישראל וכולי, וזהו שאמר אח"כ לשון קיבוץ-הקבצו ושמעו וכולי, שאמר עתה אני מבין שעיקר הגאולה תלויה על ידי בחינת הקבצו וכולי, דהיינו על ידי שיקבצו הרחוקים מאד הנקראים נדחים בחינת מקבץ נדחי ישראל.

(ליקוטי הלכות אבן העזר הלכות אישות הלכה ה אות ח)

מכתבים על פרישת השבוע

מאת הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמת

תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצבה.

נתן וצרינה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת

ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לזכרה
050 - 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
netzah.meir@gmail.com